

Κάθε σαλπάρισμα και... νέφος

Επικίνδυνους ρύπους αφήνουν πίσω τους τα πλοία στα παράλια της Αττικής

Ρύπους – και μάλιστα επικίνδυνους για την υγεία των πολιτών – αφήνουν πίσω τους τα πλοία κάθε φορά που σαλπάρουν. Οι περιοχές που κυρίως πληττονται είναι το λιμάνι του Πειραιά, η Ελευσίνα, αλλά και ολόκληρη η παραλιακή ζώνη της Αττικής, έως τη Βουλιαγμένη.

Τα πλοία διαθέτουν μηχανές εσωτερικής καύσης, οι οποίες είναι εξαιρετικά ρυπογόνες. Χρησιμοποιούν το πιο εχθρικό προς το περιβάλλον καύσιμο, το λεγόμενο “πετρέλαιο ναυτιλίας”. Για πέντε μήνες τον χρόνο κινούνται ακατάπαυστα. Έχουν σε λειτουργία τις μηχανές τους ακόμα και όταν είναι αγκυροβολημένα στο λιμάνι», λέει ο αναπληρωτής καθηγητής στη Σχολή Χημικών Μηχανικών του Εθνικού Μετσόβιου Πολυτεχνείου κ. Γιάννης Ζιώμας.

Όπως συμπληρώνει, «το 10% των οξειδίων του αζώτου και – περίπου – το 25% του διοξειδίου του θείου στο νέφος της Αθήνας προέρχονται από τα...

ΟΙ ΠΕΡΙΟΧΕΣ ΠΟΥ ΠΛΗΤΤΟΝΤΑΙ

Πειραιάς, Φάληρο, Βούλα, Βουλιαγμένη, Γλυφάδα, Ελευσίνα, αλλά και η Αθήνα πληρώνουν τα φουγάρα και το «πετρέλαιο ναυτιλίας»

φουγάρα των караβιών. Το ποσοστό αυτό αυξάνεται κατακόρυφα όσο πλησιάζουμε στον Πειραιά, στη Βούλα, στη Γλυφάδα, στο Φάληρο και μειώνεται ανάλογα, όσο απομακρυνόμαστε από αυτές τις γειτονιές». Τα πλοία αφήνουν πίσω τους και μονοξείδιο του άνθρακα, υδρογονάνθρακες και αιωρούμενα σωματίδια. Η μακροχρόνια έκθεση των πολιτών σε αυτούς τους ρύπους αποδεδειγμένα επιβαρύνει την υγεία τους.

Μοιάζει με το παλιό νέφος

«Το νέφος που παράγεται από τα πλοία», αναφέρει ο κ. Ζιώμας, «μοιάζει πάρα πολύ με το “παλαιό” νέφος της Αθήνας – εκείνο με το σκούρο καφέ χρώμα που τάλαιπωρούσε τους κατοίκους του Λεκανοπεδίου τη δεκαετία του 1980, τότε που ακόμα δεν είχε αντικατασταθεί ο στόλος των Ι.Χ. από καταλυτικά αυτοκίνητα. Είναι ενδεικτικό ότι τον Δεκαπενταύγουστο, όταν η Αθήνα είναι άδεια, καταγράφονται στον Πειραιά υψηλές συγκεντρώσεις διοξειδίου του θείου. Η μηχανή ενός και μόνο πλοίο ισοδυναμεί με πολλές εκατοντάδες, αν όχι και χιλιάδες, Ι.Χ.», λέει.



■ Το 10% των οξειδίων του αζώτου και – περίπου – το 25% του διοξειδίου του θείου στο νέφος της Αθήνας προέρχονται από τα... φουγάρα των караβιών. Το ποσοστό αυτό αυξάνεται κατακόρυφα όσο πλησιάζουμε στον Πειραιά, στη Βούλα, στη Γλυφάδα και στο Φάληρο, λένε οι ειδικοί

Οι μετρήσεις των δύο σταθμών του ΥΠΕΧΩΔΕ στην ευρύτερη περιοχή του Πειραιά επιβεβαιώνουν του λόγου το αληθές.

Σε όλη τη διάρκεια του καλοκαιριού καταγράφονται υψηλές συγκεντρώσεις διοξειδίου του θείου μεταξύ 7 και 8 το πρωί, την ώρα δηλαδή που αναχωρούν, κατά τη διάρκεια του καλοκαιριού, κάθε μέρα δέκα με δεκαπέντε πλοία. Όπως αναφέρουν οι επιστήμονες, «όλα τα πλοία έχουν συγκεκριμένη διαδρομή: από το λιμάνι του Πειραιά ακολουθούν μια νοτιή ευθεία, τουλάχιστον έως τη Βουλιαγμένη.

Σε όλο το μήκος της διαδρομής εκπέμπουν ρύπους και ανάλογα με τη διεύθυνση του ανέ-

μου, οι ρύποι κατευθύνονται προς την Αθήνα».

Το θέμα δεν αφορά μόνο το Λεκανοπέδιο, αλλά και τα υπόλοιπα πολυσύχναστα λιμάνια της Μεσογείου. Η αρμόδια Επιτροπή της Ευρωπαϊκής Ένωσης αναζητεί ήδη λύσεις για την αντιμετώπιση του προβλήματος και έχει προτείνει ακόμα και την ανακατασκευή των πλοίων, ώστε να αποκτήσουν και μια δεύτερη δεξαμενή προκειμένου να χρησιμοποιούν καύσιμο πιο φιλικό προς το περιβάλλον όταν πλησιάζουν προς τις ακτές. Ή ακόμα και την αλλαγή των καυσίμων που χρησιμοποιούν τα πλοία. Και οι δύο λύσεις πάντως βρίσκουν αντίθετους τους ακτοπλόους, αφού το κόστος μετατροπής των δεξαμενών είναι μεγάλο.

*Τέσσερα
Ρίχτερ
ταρα-
κούνησαν
τη Ραφήνα*

ΑΣΘΕΝΗΣ

σεισμική δόνηση έντασης 4 βαθμών της κλίμακας Ρίχτερ «ταρακούνησε» χθες, στις 16.45, το Λεκανοπέδιο Αθηνών. Το επίκεντρο του σεισμού εντοπίστηκε στην ευρύτερη περιοχή της Ραφήνας, 20 χλμ ανατολικά της Αθήνας.

«Πρόκειται για μια ζώνη με μικρά ρήγματα που προκαλεί συνήθως σεισμικές δονήσεις των οποίων η ένταση δεν ξεπερνάει τα 4 Ρίχτερ», λέει ο καθηγητής Γεωλογίας του Πανεπιστημίου Αθηνών κ. Ευθύμιος Λέκκας. «Εκεί βρίσκεται η νότια απόληξη του ρήγματος του Ευβοϊκού Κόλπου. Το ίδιο επίκεντρο είχε ξαναδώσει σεισμό πριν από τρία χρόνια, ενώ μέσα στην τελευταία 10ετία έχουν καταγραφεί 6 σεισμικές δονήσεις, όλες ασθενείς, με επίκεντρο τη Ραφήνα», συμπληρώνει ο καθηγητής. Ζημιές δεν αναφέρθηκαν.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΣΑΒΒΑ ΞΗΡΟΥ



«Το δικαστήριο αγνόησε την κατάσταση της υγείας μου»

«**ΑΝ Ο ΣΚΟΠΟΣ** της φυλακής είναι η εκδικητικότητα, τότε σωστά έκρινε το δικαστήριο και με ξανάστειλε στο υπόγειο μπουντρούμι». Αυτό αναφέρει μεταξύ άλλων σε επιστολή που έστειλε στα «ΝΕΑ» από τις φυλακές Κορυδαλλού ο Σάββας Ξηρός, με αφορμή την απόρριψη της αίτησής του για πεντάμηνη αναστολή της ποινής του, προκειμένου να νοσηλευθεί για τα «συσσωρευμένα και επιδεινούμενα προβλήματα υγείας του».

Στην επιστολή, μεταξύ άλλων, ο Σάββας Ξηρός αναφέρει:

«Η Ελληνική Δικαι-

σύνη απέρριψε χθες το αίτημά μου για 5μηνη διακοπή της ποινής, προκειμένου να εισαχθώ σε νοσοκομείο για αντιμετώπιση των συσσωρευμένων και επιδεινούμενων προβλημάτων υγείας.

Παραβλέποντας την κοινώς ομολογούμενη ζοφερή κατάσταση της υγείας μου, προσκολλήθηκε εκ νέου στους τύπους.

Επέλεξε μία μόνο γνωμάτευση από τον ογκωδέστατο ιατρικό μου φάκελο για ένα μόνο πρόβλημα, για να επισημάνει ότι σ' αυτή τη συγκεκριμένη δεν υπάρχει σαφής αναφορά πως ο ασθενής χρήζει νοσηλείας, τονίζοντας παράλληλα το κύρος του συντάκτη γιατρού και κατ' επέκταση υποτιμώντας και απαξιώνοντας όλους τους υπόλοιπους.

Επέσυρε διατάξεις που έπρεπε να πλη-

ρούνται με διαφορετική διατύπωση στις βεβαιώσεις που προσκομίσαμε, προκειμένου, αντί για νοσηλεία, να με στείλει ξανά στην ειδική απομόνωση σε νομικά ανυπόστατο καθεστώς κράτησης.

Προσέφυγε στη μέθοδο της διαστορφής του αιτήματος για 5μηνη νοσηλεία, παρουσιάζοντάς το σαν αίτημα οριστικής και άνευ όρων, λόγου ή αιτίας αποφυλάκιση, προκειμένου να το απορρίψει.

Αναρωτιέμαι μήπως η επόμενη επανάσταση γίνει όχι για ελευθερία και δικαιοσύνη, αλλά για να υπερασπιστεί την κοινή λογική.

Αν η φυλακή θεωρείται στέρψη της ελευθερίας για κάποιους άλλους λόγους, στη δική μου περίπτωση οι ισόβιες αναπηρίες είναι τέτοιες, ώστε είτε εντός είτε εκτός φυλακής η μόνη δυνατή διέξο-

δος να παραμένει η σκέψη και ο λόγος κι αυτά δεν είναι παρά χαρακτηριστικά απλού αντιφρονούντα.

Αν ο σκοπός της φυλακής είναι η εκδικητικότητα, τότε σωστά έκρινε το δικαστήριο και με ξανάστειλε στο υπόγειο μπουντρούμι. Δεν ξέρω αν η κρίση βγήκε κατά συνείδηση ή κατ' εντολή, ούτε μπορώ να πω ποιο απ' τα δύο είναι χειρότερο.

Αν ο σκοπός της φυλακής είναι ο περιορισμός της ελευθερίας της έκφρασης, τότε σωστά βρίσκομαι εδώ μέσα. Η απόφαση αυτή δεν είναι παρά μια ιδεολογική νίκη, εφόσον επιβεβαιώνει και εδραιώνει την αντίληψή μου για τη δικαστική εξουσία. Ας ομολογήσουν όμως σε τι είδους καθεστώς υπάρχουν πολιτικοί κρατούμενοι».